

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876

Nr. 20	Utgitt 1 april	1942
Innhold.		Side
Mpr. besl. om forlengelse av fristene for landstengenot under vintersildfisket 1924		251
» om endring av § 16 i instruksjonen om losvesenet ..		252
» om endring av forskriftene for kontroll med norske lektere som slepes utaskjærs		252
Skr. om vedtekter for bruk av jordlovens § 55 overfor inna-bygdsboende i Degernes		253
» om do. overfor do. i Kråkerøy		254
» om do. overfor do. i Holt		255
Forordn. om forskrifter for kystlosformidling i løsfart		257
Skr. om midlert. avhjelp av husmangel i Flekkefjord		258
» om do. av do. i Rogaland fylke		258
» om endring av regulering for Molde		258
» om regulering av og byggevedt. for en del av Veblungsnes ..		258
» om vedtekt for Veblungsnes til bygningslovens § 48....		260
Lov om nektelse og tilbakekalling av offentlige tillatelser og autorisasjoner		261
» om Flekkefjord byutvidelse		262
» om endringer i lov om legers rettigheter og plikter ...		264
» om endringer i lov om tannlegers rettigheter og plikter..		265
» om tillegg til lov om behandling, tilvirkning og transport av fiskeprodukter		266
» om Lånefondet for sjømenns pårørende		267
» om endringer i skattelov for landet		268
» om endringer i skattelov for byene		269
» om adgang for kommunene til å ligne ut en tilleggsskatt på større inntekter for budsjettåret 1942—43		269
» om gjennomføring av den nasjonale ungdomstjeneste... 270		
Mpr. besl. om omsetning av levende sei		272
» om omsetning av sildetønner		272
» om endring av kgl. resolusjon om statens overtakelse av krigsrisikoen for fiske- og fangstflåten		273
» om endring i de gjeldende bestemmelser om tollavgifter 274		
Skr. om gjennomføring av husleieloven i Flekkefjord		274
» om bevillingstvang for herbergenæring m. v. i Bruvik ..		274
» om at Rognan brannkommune oppheves		274
Forordn. om endringer i forordn. om salg av skotøy til forhandler		275

Ministerpresidentens beslutning om forlengelse av 9 mars. de i lov om sild- og brislingfiskeriene § 18, II, fastsatte frister for landstengenot under vintersildfisket 1942.

I henhold til lov om sild- og brislingfiskeriene av 25 juni 1937 § 18, V, bestemmes at de i lovens § 18, II, 2 og 3 ledd,

9 mars. fastsatte frister forlenges under vintersildfisket 1942 med 24 timer for Hordaland fylke.

Oslo 9 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

12 mars

Ministerpresidentens beslutning.

I kongelig resolusjon av 17 oktober 1930 om instruksjon om losvesenet endres § 16 til å lyde:

Som signaler fra et fartøy for tilkallelse av los brukes:
Om dagen:

1. Det internasjonale signal G: Jeg behøver los.
2. Det internasjonale signal PT: Jeg behøver los.
3. Nasjonalflagget heist på fortoppen.

Om natten:

1. Det under navn av blålys alminnelig kjente pyrotekniske lys, vist hvert 15 minutt.
2. Et klart hvitt lys vist like over rekken med korte eller hyppige mellomrom i omtrent et minutt ad gangen.
3. Det internasjonale signal PT gitt med signallampe.

Oslo 12 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Irgens.

R. J. Fuglesang.

12 mars.

Ministerpresidentens beslutning.

I.

Forskrifter for kontroll med norske lektere som slepes utaskjærs av 28 januar 1921 skal heretter hete: Forskrifter for kontroll med norske lektere.

II.

Overskriften over forskriftenes avsnitt III (§ 16) skal lyde slik:

III. Spesielle bestemmelser for lektere i innaskjærs fart utenfor havneområder og i fart utaskjærs på kortere strekninger enn 25 nautiske mil på den norske kyst, Sveriges vestkyst, Kattegat og Beltene.

III.

Forskriftenes § 16 skal heretter lyde:

§ 16. Lektere som er bemannet, skal i sann fart være forsynt med en passende båt eller pram med tilstrekkelig plass

for de ombordværende, 1 livbøye samt 1 livbelte for hver om- 12 mars.
bordværende person og 1 signallampe.

I utaskjærs fart må båten ikke være under 2,55 kubikk-meter (ca. 90 kubikkfot eng., dog minst 20 kubikkfot båtrom for hver av mannskapet). Befinner det seg ombord andre personer enn lekterens mannskap, skal båtrommet økes med minst 10 kubikkfot båtrom for hver sann person. Båten må ved hjelp av daviter eller annet tilsvarende hensiktsmessig arrangement lett og hurtig kunne settes på vannet.

Lektere skal når de går i utaskjærs fart og ellers når det må anses nødvendig, være utstyrt med et passende anker med tilhørende kjetting eller tau av 75—100 m lengde og om fornødent spill.

Bemanningen skal i utaskjærs fart være minst 2 mann. Det samme gjelder bemannede lektere i innaskjærs fart når fartstiden er over 8 timer.

Slepebåten må i alle tilfelle være av tilstrekkelig størrelse og styrke og tilfredsstillende utstyrt for det farvann, hvor- over den skal slepe.

Oslo 12 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Irgens.

R. J. Fuglesang.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

17 mars.

Herved stadfestes de av Degernes herredsting, Østfold fylke, 2 mars 1942 fastsatte vedtekter for bruk av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innabygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret etter forut innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hva derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket opp i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede må skje under tilbørlig hensyn til jordas beliggenhet og skikkethet for dyrking samt til om brukets drift, sammenlignet med hva det antas å være gjennomsnittet for tilsvarende jord i herredet, må sies å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel

17 mars. om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale seg. Deretter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sånt pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i minnelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeid det mener bør foretas for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeid som skal utføres for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal det settes eieren en rimelig frist, hvis lengde blir å avpasse etter arten og omfanget av de arbeid som skal utføres. Så vel under fastsettelsen av disse som av fristen skal det tas tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noe tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeid.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noe tilfelle overstige kr. 1 000 pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med hva derom er bestemt i lovens § 54.

17 mars. Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

Herved stadfestes de av Kråkerøy herredsting, Østfold fylke, 19 februar 1942 fastsatte vedtekter for bruk av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innabygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret etter forut innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hva derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket opp i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede må skje under tilbørlig hensyn til jordas beliggenhet og skikkethet for dyrking samt til om brukets drift, sammenlignet med hva det antas å være gjennomsnittet for tilsvarende jord i herredet, må sies å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale seg. Deretter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sånt pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i minnelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeid det mener bør foretas for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeid som skal utføres for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal det settes eieren en rimelig frist, hvis lengde blir å avpasse etter arten og omfanget av de arbeid som skal utføres. Så vel under fastsettelsen av disse som av fristen skal det tas tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noe tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeid.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noe tilfelle overstige kr. 1 000 pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med hva derom er bestemt i lovens § 54.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet. 17 mars.

Herved stadfestes de av Holt herredsting, Aust-Agder fylke, 26 februar 1942 fastsatte vedtekter for bruk av § 55 i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål overfor innabygdsboende eiere av jordbruk.

17 mars. Vedtektene lyder så:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innabygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret etter forut innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hva derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket opp i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede må skje under tilbørlig hensyn til jordas beliggenhet og skikkethet for dyrking samt til om brukets drift, sammenlignet med hva det antas å være gjennomsnittet for tilsvarende jord i herredet, må sies å være i vesentlig grad dårlig skjettet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen, og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale seg. Deretter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sånt pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i minnelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeid det mener bør foretas for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeid som skal utføres for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal det settes eieren en rimelig frist, hvis lengde blir å avpasse etter arten og omfanget av de arbeid som skal utføres. Så vel under fastsettelsen av disse som av fristen skal det tas tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noe tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeid.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noe tilfelle overstige kr. 1 000 pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med hva derom er bestemt i lovens § 54.

Forordning. (Sjøfartsdepartementet.)

23 mars.

**Forskrifter om kystlosformidling
i løsfart.**

§ 1. På hvert loskontor skal det føres tørnlister som kystlosene noteres på etter hvert og i den orden de melder seg.

Kystlos som har meldt seg på et loskontor, men som loskontoret ikke finner å ha bruk for innen rimelig tid, kan til-lates å melde seg på et annet loskontor.

§ 2. Losingene tildeles kystlosene overensstemmende med tørnlistene.

Hvis den kystlos som står for tur, ikke har tilstrekkelig sertifikat eller farvannskjennskap til vedkommende losing, skal han forbigåes, men får i så fall første tørn han kan ta.

I særskilte tilfelle kan loskontorene fravike den orden, hvori losene er ført opp på tørnlisten.

§ 3. De kystloser som står først på en tørnliste, betraktes som vaktmannskap som står til disposisjon for loskontoret.

Loskontoret bestemmer hvor mange av losene skal be-traktes som vaktmannskap.

§ 4. I den utstrekning det er mulig skal loskontoret sørge for at kystlossøkende skip blir anvist kystlosveiledning fram til bestemmelsesstedet; dog må alle rette seg etter de ord-ninger med avløsningsstasjoner som er godkjent av vedkom-mende overlos.

§ 5. Statsloser føres på tørnlistene og tilvises til kyst-losing i den utstrekning det loskontor som de sorterer under finner å kunne avse dem fra annen tjeneste.

§ 6. For kystlosformidlingen har ikke loskontoret adgang til å beregne seg honorar i noen form.

§ 7. Hvis loskontoret anmodes om å utferdige kystlosreg-ning, har vedkommende tjenestemann adgang til å beregne seg av kystlosen inntil 1 prosent provisjon av kystlosbetalingen for utferdigelsen.

§ 8. Hvis loskontoret anmodes om å innkassere kystlos-betalingen, har vedkommende tjenestemann adgang til å be-regne seg inntil 2 prosent provisjon av kystlosen for inkassoen.

§ 9. Losoldermenn og losformenn plikter å føre regnskap over innkassert provisjon.

§ 10. Det som foran er bestemt om kystloser, gjelder også for kjentmenn med sertifikat.

§ 11. Det som foran er bestemt, gjelder inntil videre i den utstrekning vedkommende overlos bestemmer også for far-vannskjente menn.

§ 12. Denne forordning trer i kraft 1 mai 1942.

Oslo 23 mars 1942.

I r g e n s.

- 24 mars. **Skrivelse fra Innenriksdepartementet.**
Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene gjøres med dette gjeldende for Flekkefjord.
- 24 mars. **Skrivelse fra Innenriksdepartementet.**
Administrasjonsrådets vedtak av 27 juni 1940 om midlertidig avhjelp av husmangel som skyldes krigsforholdene blir gjort gjeldende for Rogaland fylke.
- 24 mars. **Skrivelse fra Innenriksdepartementet.**
Herved stadfestes vedtak av ordføreren i Molde i bytingets møte 11 mars 1942 om endring av regulering stadfestet 31 juli 1941 og utvidelse av det regulerte område ved havnen.
Samtidig er stadfestet følgende tillegg til reguleringsvedtekter stadfestet 31 juli 1941 (som fortsatt blir gjeldende):
Til § 2: «D. Rekkebebyggelse i tre.»
Til § 4: I overskriften innføres: «D. Rekkebebyggelse i tre.» Som nytt p. 10 innføres: «I sone D. oppføres bygningene med felles brannvegg, uansett om den eller de tilstøtende bygninger oppføres samtidig eller ikke. Brannveggen plasseres med en halvpart på hver eiendom og omkostningene med oppførelsen deles på de tilstøtende eiere. Så lenge brannvegg står udekket må den rappes. For øvrig gjelder foranstående bestemmelser bortsett fra p. 4 og p. 6.»
- 24 mars. **Skrivelse fra Innenriksdepartementet.**
Herved stadfestes vedtak av bygningskommunestyret i Veblungsnæs, Møre og Romsdal fylke, 27 juni 1941 om regulering av en del av Veblungsnæs bygningskommune, dog slik at bebyggelsen skal oppføres i mur i den utstrekning den stadfestede byplan viser.
Samtidig er med visse endringer stadfestet vedtak av bygningskommunestyret om vedtekter i forbindelse med reguleringen.
Vedtektene lyder så:
§ 1. Det regulerte område er på planen angitt ved reguleringsgrense. Innenfor denne begrensningslinje skal bebyggelsen plasseres i forhold til gater og plasser som angitt på planen.
§ 2. Bebyggelsen skal i den utstrekning reguleringskartet viser det utføres i mur eller betong med ildfaste etasjeatskil-

lere. Den øvrige bebyggelse kan utføres av tre under iakt- 24 mars.
tagelse av bygningslovens særbestemmelser for trebygninger.
Foruten til beboelse kan bygningene angitt på planen som for-
retningsbebyggelse innres til forretninger, kontorer, hånd-
verksbedrifter og annen virksomhet som ikke vil medføre
ulempe for naboene. Den øvrige bebyggelse kan bare anvendes
til beboelse. Innredning av loft tillates ikke.

§ 3. Bygningene skal oppføres med det antall etasjer og
med de bygningsdybder som er angitt på planen. Bebyggelsens
høyde til gesimsens overkant regnet fra grunnens planerte
nivå etter bygningsrådets bestemmelser må ikke være over
10,5 m for 3-etasjes murbebyggelse, 7,5 m for 2-etasjes mur-
bebyggelse og 7 m for 2-etasjes trebebyggelse.

§ 4. Bygningene skal ha sadeltak eller valmtak. Ens tak-
helling må gjennomføres for alle bygninger i samme kvartal
eller bygningsflukt. Takoppbygg tillates ikke, heller ikke ned-
skjæring i taket for stående vindu.

§ 5. På hver tomt kan oppføres uthus med ikke over
30 m² grunnflate til sånt bruk som godkjennes av bygnings-
rådet. Gesimshøyden fra planert terreng må ikke være over
3 m. Uthus bør helst knyttes til hovedbygning som fløy eller
sidebygning, og må gis en fasadebehandling som harmonerer
med hovedbygningen. Ingen tomt må dog bebygges med mer
enn $\frac{1}{3}$ av arealet innenfor gatelinjen.

§ 6. Forhager og grøntanlegg skal innhegnes med plen-
gjerder eller kantsten som skal godkjennes av bygningsrådet.
Det kan kreves innlevert situasjonsplan med angivelse av be-
plantning, tørkeplasser, plass for søppelkasser eller lignende.

§ 7. Eiendommene skal innhegnes på sånn måte som byg-
ningsrådet godkjenner. Gjerder i samme gateflukt skal ha
mest mulig ensartet konstruksjon, høyde og farge. Gjerde-
høyden må ikke være over 1,20 m. Naboer kan sløyfe gjerder
i tomtegrense. Oppsettes gjerde mellom nabotomter, skal det
ikke være høyere enn gjerde mot gate.

§ 8. Bygningsrådet kan tillate at bygning plasseres til-
baketrukket fra den i byplanen fastsatte byggelinje mot
gaten når gjenstående bygning gjør det ønskelig, eller når en
byplanmessig tilfredsstillende ordning av bebyggelsen for hele
kvartalet eller gateflukten kan sikres ved tinglysing.

§ 9. Fra bestemmelsen om bygningsdybde kan bygnings-
rådet med helserådets samtykke tillate unntak innenfor ram-
men av bygningslovens bestemmelser. Mindre vesentlige
endringer av reguleringsplanen kan foretas i samsvar med
bygningslovens § 28, 2, men bare etter samtykke fra Innen-
riksdepartementets Gjenreisingsavdeling eller av den som be-
myndiges dertil.

24 mars. § 10. Etter vedtektenes ikrafttreden er det ikke tillatt ved private servitutter å etablere forhold som er i strid med disse vedtekter.

24 mars. § 11. Bygningsrådet skal ved sin behandling av byggeanmeldelsene ha for øye at bebyggelsen får en god form og materialbehandling, og at bygninger i samme kvartal eller gateflukt får en mest mulig ensartet eller harmonisk utforming med hensyn til fasadebehandling, takform, takvinkler og materialbehandling. Det skal foreligge av departementet godkjent fasadeskjema for hele gateflukten eller kvartalet før det gis byggetillatelse for en del av bebyggelsen.

24 mars. Skrivelse fra Innenriksdepartementet.

Herved stadfestes med en mindre endring vedtak av Veblungsnes bygningsnemnd, Møre og Romsdal fylke, 25 februar 1942 om vedtekt til bygningslovens § 48 for bygningskommunen.

Vedtekten lyder så:

1. Bebyggelse av eiendom må ikke finne sted med mindre det til denne fører gate godkjent av bygningsrådet, samt om så bestemmes av bygningsrådet også kloakkledning. Det kan dog ikke kreves at gaten skal opparbeides i større bredde enn 8 meter, heri innbefattet fortau, eller kloakkledning nedlegges med større diameter enn 305 mm.

24 mars. 2. Grunneiere skal refundere kommunen dens utlegg til opparbeidelse av gate. Grunneiernes forpliktelse skal dog ikke gå videre enn til å erstatte kommunen halvparten av dens utgifter ved opparbeidelsen av gaten i en bredde av inntil 15 meter, og ved nedlegging av kloakkrør av inntil 305 mm diameter. Refusjonsplikten skal derhos være begrenset til, foruten underbygning, bare å gjelde veidekke av grus og makadam, ikke brolegning, betong, asfalt eller dermed beslektet dekke.

3. Såfremt gaten bare kan bebygges på den ene side, skal grunneiernes forpliktelser ikke gå videre enn til å erstatte halvparten av de i foregående ledd omhandlede utgifter.

4. De om opparbeidelse av gater gjeldende regler følges også når eldre vei inngår i regulert gate.

5. Erstatningsbeløpet fordeles mellom grunneierne etter lengden av hver grunns linje til gaten, hvorunder den gatestrekning som opparbeides samtidig betraktes som en enhet.

6. Den grunneier som etter denne vedtekts ikrafttreden har bebygd eller bygger sin tomt med bygning som har vindu eller dør mot, eller innkjørsel fra en etter vedtektenes ikrafttreden opparbeidet gate, skal erlegge sin andel av erstatningssummen innen 3 måneder etter at oppgave over størrelsen er

meddelt, eller i høyst 10 årlige terminer mot at det svares 5 24 mars.
av hundre i årlig rente av det til enhver tid tilbakestående be-
løp. For grunneiere som bygger senere, regnes denne frist
fra det tidspunkt da de påbegynner oppførelsen av sånn
bygning.

7. Med hensyn til den erstatningsplikt som påhviler en
eiendom etter foranstående bestemmelser, blir det ved kom-
munens foranstaltning å avholde fornøden tinglysing på ved-
kommende eiendoms folium i panteregistret.

8. Når særlige grunner foreligger, kan ordføreren fra-
falle, helt eller delvis, den kommunen etter foranstående be-
stemmelser tilkommende refusjon.

Lov om nektelse og tilbakekalling av of- 26 mars. fentlige tillatelser og autorisasjoner. Nr. 1.

I samsvar med § 3, 2 ledd, i Ministerpresidentens kunngjø-
ring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten
hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

§ 1. Tillatelse eller autorisasjon av det offentlige (stat
og kommune eller hel- eller halvoffentlig institusjon som hører
inn under disse) til å utøve yrke, næring eller del derav kan
av vedkommende departement nektes eller fratas for bestemt
tid eller for alltid enhver som har gjort seg skyldig i utilbørlig
forhold eller på annen måte har gjort seg uverdigg til den tillit
som er påkrevd for å utøve yrke eller næring med offentlig
tillatelse eller autorisasjon. Forinnen departementets avgjø-
relse treffes skal vedkommende, så vidt mulig, være gitt ad-
gang til å uttale seg.

Meddelelse om departementets vedtak skal uten opphold
sendes vedkommende i rekommandert brev. Oppholder han
seg utenriks, sendes meddelelsen til hans siste kjente adresse
i riket.

Departementets vedtak kan innankes for Ministerpresi-
dentens innen 4 uker fra avsendelse av meddelelse som nevnt i
2 ledd. Anke har oppsettende virkning med mindre departe-
mentet i det enkelte tilfelle bestemmer noe annet.

§ 2. Vedtak som er truffet i medhold av denne lov, kan
ikke prøves av domstolene.

§ 3. Denne lov trer i kraft 27 mars 1942.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin. Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

26 mars. 8 89 Lov om Flekkefjord byutvidelse. 313 308

Nr. 2.

§ 1. Fra 1 juli 1942 overgår til kjøpstaden Flekkefjord de deler av Nes herred som ligger mellom kjøpstadens nåværende grenser og følgende nye grenselinjer:

Den nye bygrensen begynner i den gamle bygrensestein i Trellevika og går sørover fjorden i ben linje til fyrlykten i Grønnsundet og videre etter en krum linje mot sørøst og øst til et punkt i stranden i søndre del av eiendommen Fjellstuen i Raulid. Herfra går grensen stort sett i ben linje mot nord-øst over merkete punkter ved fjellfoten fram til Raulivatnets søndre bredd og fortsetter med nordøstlig, nordlig og nord-vestlig retning over vannet til et punkt ved dette som ligger like nord for vannverkets pumpestasjon. Herfra går grensen i ben linje nordvestover opp dalen og fram til et punkt som ligger like ovenfor nordre stem i øvre vannbasseng og går videre mot nord, nordvest og nord over merkete punkter i fjellsiden langs Springvannsdalen fram til et punkt ovenfor sekundærstasjonen ved den sørlandske hovedvei i Trollaldalen. Derfra går grensen etter nordre side av hovedveien fram til veikrysset og videre langs Nordbakkens vestsida til Austadbekken og følger denne til dens utløp i Austadvika. Herfra går grensen nordvestover gjennom Austadvika og sørover etter Grisekjordens midtlinje, bøyer mot sørvest og går i ben linje over et punkt nordenfor byggmester Hauglands eiendom til toppen 65 m o. h. på bykartet. Her bøyer grensen mot sør og går i ben linje til en haug som ligger 30 m vest for byens triangelpunkt Troppene og videre mot sørvest i ben linje over toppen av Lilleheia til et punkt som ligger 90 m fra nevnte hei. Herfra går grensen i ben linje mot sørøst til grensesteinen i Trellevika.

§ 2. Den nye grenselinjen etter § 1 skal på statskassens bekostning merkes med grensesteiner ved en åstedsforretning som holdes av personer, oppnevnt av Innenriksdepartementet. Åstedsforretningen stadfestes av Innenriksdepartementet.

§ 3. De deler av Nes herred som ifølge § 1 henlegges til kjøpstaden Flekkefjord, skal fra 1 juli 1942 utgå av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dog skal dette ikke ha noen virkning på den odel som 30 juni 1942 måtte hvile på jord som ifølge denne lov overføres fra landet til kjøpstaden.

§ 4. De personer som 1 juli 1942 er bosatt på de strekninger som etter § 1 henlegges til kjøpstaden Flekkefjord, skal med hensyn til bestemmelsene i kommunelovgivningen om ervervelse og bruk av stemmerett og rett og plikt til å ta imot oppnevning til kommunale verv anses som om de hadde

vært bosatt i kjøpstaden i den tid de har bodd på disse strek- 26 mars.
ninger. Nr. 2.

§ 5. De personer som 1 januar 1942 har bopel innen de strekninger som ifølge § 1 overføres til kjøpstaden Flekkefjord, anses fra 1 juli 1942 med hensyn til skatteplikt som hørende under kjøpstaden og blir å iligne kommuneskatter i likhet med dens andre innbyggere.

Utligningen av kommuneskatt til den utvidete bykommune og av statsskatt for budsjettåret 1 juli 1942 til 30 juni 1943 skal foregå ved ligningsmyndighetene i Flekkefjord og etter de regler som gjelder for Flekkefjord i medhold av skattelovgivningen for byene.

Vedkommende departement fastsetter for denne ligning de endringer som måtte finnes nødvendige i skattelovgivningens tidsfrister for utførelsen av ligningen.

§ 6. De i Nes herred hjemstavnsberettigete personer som 1 juli 1942 bor, eller — om de da er flyttet fra herredet — har hatt sin faste bopel i herredet innen de strekninger av dette som henlegges til Flekkefjord by, skal ha sin hjemstavn i Flekkefjord hvis de er flyttet til omhandlede strekninger i Nes før 1 juli 1941.

§ 7. De som 1 juli 1942 i medhold av gjeldende lovgivning driver håndverksnæring på de strekninger som etter § 1 går over til Flekkefjord, skal ha rett til på disse områder å fortsette den næring de har drevet.

De næringsdrivende som er nevnt i denne paragraf, må melde seg for politiet i Flekkefjord innen 1 september 1942 for å kunne nyte de rettigheter som herved blir tillagt dem.

Vedkommende departement gir de nærmere forskrifter som finnes påkrevd etter denne paragraf.

§ 8. Kirke- og undervisningsdepartementet gis fullmakt til å treffe de forføyninger med hensyn til omregning av de tilskudd og vederlag til de geistlige tjenestemenns lønner fra de to kommuner som nærværende lov måtte gjøre nødvendig.

Kirke- og undervisningsdepartementet fastsetter eventuelt den nærmere ordning for fellesskole i henhold til § 66 i lov av 16 juli 1936 om folkeskolen i kjøpstedene.

§ 9. På de strekninger av Nes herred som innlemmes i Flekkefjord, skal det være tillatt å oppføre trebygninger i samsvar med reglene i §§ 114 og 115 i bygningsloven av 22 februar 1924 inntil annerledes bestemmes av vedkommende departement.

Byplan for Sundesiden for så vidt angår byggebeltet i Nes herred, stadfestet 5 oktober 1934, fortsetter å gjelde inntil den måtte bli endret i henhold til bygningslovens § 28.

26 mars. § 10. Bygninger på de strekninger som ved denne lov
 Nr. 2. innlemmes i Flekkefjord, nyter ikke godt av det nedslag i
 brannkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges
 brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre
 byområder. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i
 tilfelle skal tilstås noen del av bebyggelsen på de innlemmete
 strekninger, bestemmes etter reglene i lovgivningen om Nor-
 ges brannkasse.

§ 11. For så vidt det ikke kommer i stand noen minne-
 lig ordning mellom Vest-Agder elektrisitetsverk og Flekke-
 fjord kommune og en av partene forlanger det, skal Vest-
 Agder elektrisitetsverks kraftledninger med tilhørende nød-
 vendige anlegg for forsyning av de i byen innlemmete strøk
 med elektrisitet overtas av Flekkefjord kommune etter takst
 av den i § 12 omhandlede skjønnsnemnd. Skjønnsnemnda av-
 gjør dessuten mulig tvist om overtakelsens omfang. Krav om
 overtakelse som nevnt må fremsettes for fylkesmannen i Vest-
 Agder innen 1 januar 1943.

§ 12. Avgjørelse om det økonomiske oppgjør i anledning
 av byutvidelsen treffes ved skjønn, avgitt av tre personer, opp-
 nevnt av Innenriksdepartementet.

For så vidt noen av partene innen 3 — tre — måneder
 etter avgivelsen av skjønnet forlanger overskjønn, blir dette
 å avgi av fem personer, oppnevnt av Innenriksdepartementet.

Skjønnets og i tilfelle overskjønnets medlemmer skal alle
 være bosatt utenfor de to interesserte kommuner.

Skjønnets og i tilfelle overskjønnets avgjørelse treffes ved
 begrunnet kjennelse, hvori også bestemmes terminene for be-
 talingen av det eventuelle skjønnsbeløp.

Innenriksdepartementet gir de nærmere regler for av-
 holdelse av skjønnet.

Omkostningene som fastsettes av Innenriksdepartemen-
 tet, bæres ved skjønnet av Flekkefjord kommune og ved over-
 skjønnet av den part som forlanger overskjønn. Forlanger
 begge parter overskjønn, deles omkostningene likt mellom
 dem.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

26 mars. Lov om endringer i og tillegg til lov om
 Nr. 2. legers rettigheter og plikter av 29 april
 1927 nr. 1.

I samsvar med § 3, annet ledd, i Ministerpresidentens

kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjel- 26 mars.
der uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser: Nr. 3.

I.

§ 2, tredje ledd, skal lyde:

Departementet kan ikke nekte autorisasjon, med mindre det foreligger de samme grunner, som kan medføre tap av meddelt autorisasjon.

§ 6 gis følgende tillegg:

Den som tar medisinsk embetseksamen etter denne lovs ikrafttreden, kan ikke begynne selvstendig praksis som lege uten departementets godkjenning av bosted og praksisområde.

Lege må ikke opprette kontor eller flytte sitt kontor til annet legedistrikt uten samtykke fra departementet. Finner dette, at det i et legedistrikt allerede er tilstrekkelig legehjelp, kan det for et bestemt tidsrom eller inntil videre forby leger å åpne praksis der.

II.

Innenriksdepartementet kan for en bestemt tid eller for alltid tilbakekalle en autorisasjon som lege, hvis legen har gjort seg skyldig i urettskaffent forhold eller i øvrig har vist grovt utilbørlig opptreden eller på annen måte gjort seg uverdigg til eller nedbrutt den tillit eller aktelse som er påkrevd for hans stilling. Legen kan kreve opplysning om grunnen til tilbakekallelsen.

Departementets avgjørelser etter denne lov kan ikke prøves av domstolene.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin. Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Lov om endringer i og tillegg til lov om 26 mars.
tannlegers rettigheter og plikter av 29 Nr. 4.
april 1927 nr. 2.

I samsvar med § 3, annet ledd, i Ministerpresidentens kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjel-
der uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

I.

§ 1, siste ledd, skal lyde:

Den som godtgjør at han det siste år før 1 januar 1935, som selvstendig erverv, lovlig har drevet en virksomhet som går inn under foregående ledd, uten ellers å ha rett til det etter denne lov, skal uten hinder av denne lov inntil 1 januar

26 mars. 1943 kunne fortsette den del av virksomheten som går ut på
 Nr. 4. å innsette og tilpasse kunstige tenner på plate som ikke støttes til eller festes på gjenstående tenner. Slik virksomhet må bare utøves i samme kommune som før og med det antall medhjelpere som vedkommende hadde i sin tjeneste 1 januar 1935. Innenriksdepartementet kan sette nærmere vilkår for adgangen til å drive slik virksomhet og kan gi nærmere forskrifter for den.

§ 2, tredje ledd, skal lyde:

Departementet kan ikke nekte autorisasjon, med mindre det foreligger de samme grunner, som kan medføre tap av meddelt autorisasjon.

§ 6 gis følgende tillegg:

Den som tar tannlegeeksamen etter denne lovs ikrafttreden, kan ikke begynne selvstendig praksis som tannlege uten departementets godkjenning av bosted og praksisområde.

Tannlege må ikke opprette kontor eller flytte sitt kontor til annet legedistrikt uten samtykke fra departementet. Finner dette, at det i et legedistrikt allerede er tilstrekkelig tannlegehjelp, kan det for et bestemt tidsrom eller inntil videre forby tannleger å åpne praksis der.

II.

Innenriksdepartementet kan for en bestemt tid eller for alltid tilbakekalle en autorisasjon som tannlege, hvis tannlegen har gjort seg skyldig i urettsskaffent forhold eller i øvrig har vist grovt utilbørlig opptreden eller på annen måte gjort seg uverdigg til eller nedbrutt den tillit eller aktelse som er påkrevd for hans stilling. Tannlegen kan kreve opplysning om grunnen til tilbakekallelsen.

Departementets avgjørelser etter denne lov kan ikke prøves av domstolene.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin. Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

26 mars. Lov om tillegg til lov om behandling, til-
 Nr. 5. virkning og transport av fisk og fiskeprodukter av 16 juni 1933 nr. 4 § 2.

26 mars. Lov om behandling, tilvirkning og transport av fisk og
 Nr. 5. fiskeprodukter av 16 juni 1933 nr. 4 § 2 gis følgende tillegg:

Tilvirker eller pakker som gjentatte ganger og tross advarsler har gjort seg skyldig i overtredelse av de forskrifter

som er fastsatt i medhold av denne lov, kan fradømmes retten til å utøve vedkommende virksomhet for en tid av inntil 4 måneder. 26 mars. Nr. 5.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Lov om Lånefondet for sjømenns pårørende. 26 mars. Nr. 6.

§ 1. Det opprettes et Lånefond for sjømenns pårørende. Fondet bestyres av Sjøfartsdepartementet. Dets midler skal forvaltes av Finansdepartementet som også fører fondets hovedregnskap.

Staten inntår for at fondets forpliktelser blir oppfylt.

§ 2. Fondet har til formål å yte lån til nødvendig underhold av sjømenns pårørende.

Den som etter gjeldende lovgivning har rett til forsorgelse av norsk sjømann på norsk skip som ikke er under rederiets kontroll, har rett til lån av fondet når han godtgjør at han har vært underholdt eller har fått bidrag til nødvendig underhold av forsørgeren, såfremt denne 9 april 1940 var i tjeneste ombord eller senere er påmønstret uten at tjenesteforholdet er opphørt. Med samtykke av Finansdepartementet kan lån ytes til pårørende av andre norske sjømenn.

Den som har eller kan skaffe seg annen inntekt, eller som har midler som uten vesentlig tap eller vanskelighet kan nyttes til nødvendig underhold, kan ikke få lån av fondet.

Enhver låntaker plikter å melde fra til Sjøfartsdepartementet om de endringer i forsørgerens hyreforhold som han blir kjent med.

§ 3. Sjøfartsdepartementet avgjør med endelig virkning om en søknad om lån skal innvilges, og fastsetter lånets størrelse. Ved fastsettingen skal bl. a. tas hensyn til låntakerens forsørgelsesbyrde. Lånet er rente- og avdragsfritt inntil 3 måneder etter krigens opphør.

§ 4. Lån som fondet har ytet, plikter forsørgeren å betale tilbake med renter og omkostninger. Det kan drives inn etter de regler som til enhver tid gjelder for inndrivning av skatt til staten av formue og inntekt.

Forsørgerens tilbakebetalingsplikt overfor fondet faller bort når det ved erklæring fra rederen eller på annen måte godtgjøres at han har betalt til rederen hva denne har betalt inn til fondet i henhold til § 5.

Hvis lånet med renter og omkostninger ikke blir betalt av Norsk lovtidend, 1ste avd. Nr. 20, 1942. 2

26 mars. forsørgeren, eller forpliktelsen ikke faller bort etter annet Nr. 6. ledd, plikter låntakeren å betale det tilbake.

§ 5. Enhver reder plikter etter oppgave fra fondet å betale inn til dette hva fondet har betalt ut i lån til pårørende av sjømenn som er forhyrt ombord i hans skip.

Dersom rederen ikke på annen måte kan skaffe midler til dekning av innbetalingene, kan fondet overta garanti for riktig tilbakebetaling av et dertil nødvendig lån med renter og omkostninger, på vilkår som fastsettes av Sjøfartsdepartementet med godkjennelse av Finansdepartementet.

§ 6. Hvis en reder ikke får dekket hos sjømannen hva han har betalt inn til fondet i henhold til § 5, kan han kreve det manglende dekket av fondet.

§ 7. Sjøfartsdepartementet kan gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av denne lov.

§ 8. Den som forsettlig eller grovt uaktsomt gir uriktige eller mangelfulle opplysninger til bruk ved avgjørelsen av spørsmål om å yte lån etter denne lov, eller som medvirker hertil, straffes med bøter eller med fengsel inntil 1 år såfremt forholdet ikke rammes av en strengere straffebestemmelse.

På samme måte straffes den som forsettlig eller grovt uaktsomt unnlater å gi melding etter § 2, siste ledd, eller som medvirker hertil.

§ 9. Denne lov trer i kraft 2 april 1942. Fra samme tid oppheves Administrasjonsrådets bestemmelser om utbetaling av trekk for sjømenn av 15 juli 1940.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Irgens.

R. J. Fuglesang.

26 mars. Lov om endringer i skattelov for landet Nr. 7. av 18 august 1911.

I skattelov for landet av 18 august 1911 gjøres følgende endringer:

§ 24, siste ledd, oppheves med virkning fra og med ligningen for 1941—42.

§ 26, bokstav a, oppheves med virkning fra og med ligningen for 1941—42.

§ 102 skal lyde:

Skatteinspektøren og, hvis fylkesskattestyret bestemmer det, ett eller flere av dets andre medlemmer har adgang til å delta i ligningsarbeidet ved de underordnede ligningsinstanser og disses utvalg og i forhandlingene ved deres møter, dog uten stemme. Det samme gjelder sekretærer ved skatteinspektørens

kontor og de i § 97, niende og tiende ledd, omhandlede regnskapskontrollører. 26 mars. Nr. 7.

Skatteinspektøren og sekretærer ved skatteinspektørens kontor er berettiget til under nærvær ved et ligningsvesens kontor å foreta gjennomgåelse av foretatte ligninger og herunder få seg forelagt alt ligningsmateriell. Styret kan også forlange ligningsmaterialet innsendt til sitt kontor.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

Prytz.

R. J. Fuglesang.

Lov om endringer i skattelov for byene 26 mars. av 18 august 1911. Nr. 8.

I skattelov for byene av 18 august 1911 gjøres følgende endringer:

§ 19, siste ledd, oppheves med virkning fra og med ligningen for 1941—42.

§ 21, bokstav a, oppheves med virkning fra og med ligningen for 1941—42.

§ 94 skal lyde:

Skatteinspektøren, og hvis fylkesskattestyret bestemmer det, ett eller flere av dets andre medlemmer har adgang til å delta i ligningsarbeidet ved de underordnede ligningsinstanser og i forhandlingene ved deres møter, dog uten stemme. Det samme gjelder sekretærer ved skatteinspektørens kontor.

Skatteinspektøren og sekretærer ved skatteinspektørens kontor er berettiget til under nærvær ved et ligningsvesens kontor å foreta gjennomgåelse av foretatte ligninger og herunder få seg forelagt alt ligningsmateriell. Styret kan også forlange ligningsmaterialet innsendt til sitt kontor.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.
Ministerpresident.

Prytz.

R. J. Fuglesang.

Lov om adgang for kommunene til å ligne 26 mars. uten tilleggsskatt på større inntekter for Nr. 9. budsjettåret 1942—1943.

§ 1. For det kommunale budsjettår 1942—1943 skal kommunene, når den ordinære inntektsskatt utskrives med minst 10 pst., være berettiget til å ligne ut en tilleggsskatt på inntekter av sånn størrelse som i § 2 anført. Består et herred av flere sokn, er det tilstrekkelig at skatten i et av soknene ut-

26 mars. skrives med minst 10 pst. Sånn tilleggsskatt pålegges ikke
 Nr. 9. rederiselskaper. For selskaper som driver fangstvirksomhet på havet eller bergningsvirksomhet beregnes tilleggsskatten av den del av selskapets inntekt som er skattepliktig til vedkommende kommune, forutsatt at denne del når den fastsatte grense.

§ 2. Den i § 1 omhandlede tilleggsskatt utlignes på den måte, at de pågjeldende skattepliktiges inntekt etter fradrag av den skattefrie del, før den ordinære inntektsskatt utregnes, gis et prosentvis av inntekten beregnet tillegg. Beregningen av dette tillegg skjer etter nedenstående tabell:

Når den skattbare inntekt er						
over kr.	12 000	men ikke over kr.	20 000	tillegg	1	prosent
» »	20 000	» »	» »	30 000	»	1½ »
» »	30 000	» »	» »	40 000	»	2 »
» »	40 000	» »	» »	60 000	»	2½ »
» »	60 000	» »	» »	80 000	»	3 »
» »	80 000	» »	» »	100 000	»	3½ »
» »	100 000	» »	» »	125 000	»	4 »
» »	125 000	» »	» »	150 000	»	4½ »
» »	150 000 tillegg 5 prosent.					

Den økte skatt som er en følge av at den skattbare inntekt (uten tillegg) kommer over noen av de anførte minimumsgrenser, må dog ikke i noe tilfelle utgjøre mer enn halvparten av det skattbare inntektsbeløp som ligger over grensen.

Tillegget kan — for alle inntekter under ett — forhøyes til det dobbelte, det 3-dobbelte, det 4-dobbelte eller det 5-dobbelte.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Prytz.

R. J. Fuglesang.

26 mars. Lov om gjennomføring av den nasjonale
 Nr. 10. ungdomstjeneste.

§ 1. Rett og plikt til å tjenestgjøre i Nasjonal Samlings Ungdomsfylking (NSUF) etter lov om nasjonal ungdomstjeneste av 5 februar 1942 § 1 har bare norske statsborgere som har bopel eller varig opphold i riket. Oppholdet regnes som varig når det er ment å skulle strekke seg utover 1 år.

§ 2. Uverdigg til og derfor utelukket fra den nasjonale ungdomstjeneste er den som

a. har forøvet noen straffbar eller annen handling som vitner om sedelig forderv eller vanvyrd,

b. under tjenstgjøringen viser en slett oppførsel eller for- 26 mars.
øver noen handling som kan skade ungdomstjenesten eller Nr. 10.
dens anseelse,

c. før denne lovs ikrafttreden er utelukket fra medlemskap
i Nasjonal Samlings Ungdomsfylking (NSUF).

Sjefen for Departementet for arbeidstjeneste og idrett
kan gjøre unntak fra bestemmelsene i første ledd.

§ 3. Den som ifølge legeskjønn lider av slik åndelig eller
legemlig sykdom eller mangel at vedkommende må anses
uskikket til å delta i den nasjonale ungdomstjeneste, er ute-
lukket fra tjenstgjøring.

§ 4. Utsettelse av eller hel eller delvis fritakelse fra
tjenstgjøringen kan innvilges den som

a. ligger så langt tilbake i åndelig eller legemlig utvikling
at deltakelse i den nasjonale ungdomstjeneste ikke er for-
målstjenlig,

b. kan påvise slike velferdsgrunner at utsettelse eller fri-
takelse er berettiget,

c. tar midlertidig opphold i utlandet.

§ 5. Sjefen for Departementet for arbeidstjeneste og
idrett eller den han bemyndiger bestemmer fra hvilket tids-
punkt den nasjonale ungdomstjeneste skal gjennomføres i de
enkelte herreder og byer eller deler av disse. Han fastsetter
også hvilke tjenstpliktige årsklasser eller deler av årsklasser
av gutter og jenter som skal kalles inn.

§ 6. Til ungdomstjenesten hører:

a. medlemmer av NSUF, og

b. tjenstgjørende i NSUF.

Medlemskap i NSUF er frivillig.

§ 7. Foreldre eller andre som er i foreldres sted, plikter
etter nærmere kunngjøring fra NSUF å innmelde og la inn-
rullere ungdomstjenstpliktige barn på den måte og innen
den frist som kunngjøringen fastsetter. Likeså skal folke-
registrene, skolestyrene eller vedkommende skoles bestyrer på
anmodning av den stedlige ungdomsleder for NSUF, meddele
ham de opplysninger som måtte has og som er nødvendige for
å få barn i ungdomstjenstpliktig alder innrullert til ung-
domstjeneste.

§ 8. Den som forsettlig eller grovt uaktsomt unnlater å
foreta pliktig innmelding av ungdomstjenstpliktig barn eller
gir uriktige opplysninger eller fortier sanne om forhold som
er av betydning ved avgjørelsen av tjenesteplikten, eller som
medvirker hertil, straffes med bøter eller fengsel inntil 3 må-
neder.

§ 9. Når tjenstpliktige barn under 14 år uten fyldest-
gjørende grunn forsømmer ungdomstjenesten kan foreldre

26 mars. eller andre som er i foreldres sted, straffes med bøter, når det
Nr. 10. må antas at forsømmelsen skyldes mangel på tilbørlig tilsyn fra deres side.

§ 10. Gutt eller jente over 14 år som unndrar seg pliktig ungdomstjeneste eller som blir utelukket fra ungdomstjenesten etter bestemmelsene i § 2, pkt. b, kan av sjefen for Departementet for arbeidstjeneste og idrett i samråd med sjefen for Kirke- og undervisningsdepartementet for et nærmere bestemt tidsrom eller for alltid, utelukkes fra deltakelse i undervisningen ved landets private og offentlige skoler og læreanstalter og fra adgangen til å framstille seg til eksamen ved noen slik skole eller anstalt.

§ 11. Den som bevirker eller søker å bevirke at noen ikke avtjener pliktig ungdomstjeneste eller medvirker hertil, straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder. Under særdeles skjerpene omstendigheter kan fengsel inntil 6 måneder anvendes.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Axel Stang.

R. J. Fuglesang.

26 mars. **Ministerpresidentens beslutning om omsetning av levende sei.**

I medhold av midlertidig lov av 18 juni 1938 om omsetning av råfisk bestemmes:

1. Det er forbudt å omsette levende sei som er fisket på kysten fra og med Nord-Trøndelag fylke til og med Romsdal med mindre den er kjøpt gjennom Norges Levendefisklag S/L.
2. Fiskeridirektøren og/eller Norges Levendefisklag S/L kan dispensere fra forbudet.
3. Overtredelse av denne beslutning eller medvirking til eller forsøk på overtredelse straffes med bøter.
4. Forordning av 12 juli 1941 om omsetning av levende sei oppheves.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

26 mars. **Ministerpresidentens beslutning om omsetning av sildetønner.**

I medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 nr. 5 § 1 bestemmes:

§ 1. Salg og levering av sildetønner fra produsent kan 26 mars. bare finne sted med samtykke av Handelsdepartementet eller den dette bemyndiger.

Tidligere inngåtte leveringsavtaler kan ikke oppfylles, hvis levering ikke har funnet sted ved denne beslutnings ikrafttreden.

§ 2. Overtredelse av bestemmelsene i § 1 er straffbar.

§ 3. Denne beslutning trer i kraft straks.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Ministerpresidentens beslutning om endring av 26 mars.
kongelig resolusjon av 22 desember 1939 med senere endringer om statens overtakelse av krigsrisikoen for fiske- og fangstflåten.

Punkt 3 i kongelig resolusjon av 22 desember 1939 om statens overtakelse av krigsrisikoen for fiske- og fangstflåten skal lyde:

3. A. Forsikringen omfatter:

I. Dekkete fartøyer når de:

- a) brukes til fiske eller fangst fra norsk havn;
- b) fører egen fangst;
- c) vanligvis brukes til fiske og fangst, men for en enkelt tur brukes til annen fart;
- d) ligger i opplag i norsk havn og i tiden før opplaget har vært brukt som nevnt under punkt a—c, dog ikke når opplaget har vart utover 10 måneder.

II. Apne motorbåter når de av personer som har fiske som erverv, brukes til fiske eller til føring av egen fangst.

III. Redningsskøyter tilhørende Norsk selskap til skipbrudnes redning, uansett hvor farten foregår, dog ikke så lenge de er bortleid til private.

IV. Fartøyer som er i tjeneste for fiskerioppsynene, fiskeriundersøkelser og fiskeforsøk samt kontroll og hjelpetjeneste anordnet av fiskeridministrasjonen, så lenge de er i denne tjeneste, uansett hvor farten foregår.

B. Forsikringen omfatter ikke:

I. Fartøyer som utelukkende brukes til storhvalfangst.

- 26 mars. II. Fartøyer som har forsømt å innhente eller som ikke har fulgt gitte seilingsanvisninger, eller har gitt seg inn på forbudt eller sperret område eller på områder hvor Handelsdepartementet har bestemt at forsikringen ikke skal gjelde.

Denne beslutning trer i kraft 15 april 1942.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

- 26 mars. Ministerpresidentens beslutning om endring i de gjeldende bestemmelser om tollavgifter.

Tolltariffens post «Øl etc.» skal lyde:

Øl, alle slags 1 liter kr. 0,25

Forandringen trer i kraft straks.

Oslo 26 mars 1942.

Quisling.

Ministerpresident.

Prytz.

R. J. Fuglesang.

- 26 mars. Skrivelse fra Sosialdepartementet.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Flekkefjord 25 oktober 1941 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Flekkefjord; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Vedtekta lyder så:

§§ 37—39 i husleieloven skal gjelde i Flekkefjord.

- 26 mars. Skrivelse fra Sosialdepartementet.

Herved stadfestes det vedtaket som ordføreren i Bruvik herred, Hordaland fylke, har gjort 9 desember 1941 om at den som i Bruvik gjør seg næring av å drive herberge, derunder gjestgiveri, pensjonatvirksomhet og annen utleie av enkeltrom, eller bevertning med mat og drikke fra 1 mai d. å. skal ha bevilling.

- 27 mars. Skrivelse fra Innenriksdepartementet.

I henhold til § 66 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 bestemmer departementet at Rognan brannkommune, Nordland fylke, oppheves. Brannloven blir fremdeles gjeldende innen den tidligere brannkommunes grenser.

Forordning. (Forsyningsdepartementet.)

28 mars.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer gjøres følgende endringer i forordning av 8 mars 1941 om salg av skotøy til forhandler, jfr. forordning av 24 september 1941:

§ 1 skal lyde slik:

Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra rasjonert skotøy av alle slag, herunder stoffsko og gummifotøy, til forhandler, (detaljist og grossist) uten at kjøperen leverer selgeren (importør, innenlandsk produsent eller grossist) slik kjøpetillatelse som bestemt i §§ 2 og 3.

Produsent eller grossist som har egen detaljavdeling, kan bare levere rasjonert skotøy til detaljavdelingen mot kjøpetillatelse som omhandlet i første ledd.

§ 2, første ledd, skal lyde slik:

Forhandler som selger skotøy i detalj, får kjøpetillatelse for skotøy mot å avgi brukte skotøyansvisninger. De avgitte anvisninger skal være forsynt med firmastempel eller innehaverens underskrift.

§ 4 skal lyde slik:

Importør skal ved innførsel av skotøy sende oppgave til Direktoratet for industriforsyning over størrelsen av det parti som innføres, angitt i par og spesifisert etter de forskjellige gjenkjøpsgrupper. Omfatter innførselen skotøy som kan selges videre til forhandler uten at denne avgir kjøpetillatelse eller anvisning, skal oppgaven inneholde tydelig angivelse av skotøyets art.

Med oppgaven skal følge faktura i original eller bekreftet avskrift. Varene kan først bli tollbehandlet når importøren fremviser faktura påført tollbehandlingstillatelse fra Direktoratet for industriforsyning.

Kjøp av skotøy fra utenlansk leverandør kan finne sted uten at det blir avgitt kjøpetillatelse eller anvisning. Dette gjelder også når kjøpet blir avsluttet gjennom innenlandsk agent eller representant for den utenlandske leverandør.

Innen utgangen av den 3 måned etter at innførselen har funnet sted, skal kjøpetillatelser eller, i de grupper hvor det ikke blir gitt kjøpetillatelser, anvisninger sendes inn til Direktoratet for industriforsyning for det antall par skotøy som er innført. Kjøpetillatelser eller anvisninger skal ikke leveres for skotøy som går inn under første ledd, 2 punktum.

§ 5 oppheves.

Oslo 28 mars 1942.

H a g e l i n.